

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 166/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť T. G., P., právne zastúpenej advokátkou JUDr. V. S., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 39/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. G. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. apríla 2008 doručená sťažnosť T. G., P. (ďalej len „sťažovateľka“), právne zastúpenej advokátkou JUDr. V. S., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 39/2007.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

„Dňa 10. 3. 2007 bol Okresnému súdu v Prešove podaný návrh na rozvod manželstva, č. k. 15 C/39/2007 medzi účastníkmi T. G. r. K., bytom P., prechodne D., toho času v zahraničí a J. G., bytom, ktorý je toho času už na území Slovenskej republiky.

Od 7. 3. 2007 do dnešných dní nebolo vo veci nariadené pojednávanie, napriek tomu, že viackrát sme sú vyzývali na vytyčenie pojednávania vo veci a podali sťažnosť na prietahy predsedovi súdu.“

Sťažovateľka však vo svojej sťažnosti neuviedla, ako predseda okresného súdu reagoval na jej sťažnosť.

Čo sa týka procesných úkonov, ktoré okresný súd vo veci urobil, zo sťažnosti vyplýva, že to boli opakované výzvy na predloženie potvrdenia o poslednom spoločnom bydlisku manželov, na ktoré sťažovateľka a odporca v decembri 2007 odpovedali.

Sťažovateľka žiadala o nariadenie pojednávania. Ústavný súd zistil, že vo veci je nariadené pojednávanie na 23. máj 2008.

Je toho názoru, že okresný súd od podania žaloby nevykonal žiaden podstatný procesný úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

«1. Zo strany Okresného súdu v Prešove došlo k porušeniu ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ a k porušeniu č. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd „práva na prejednanie veci v primeranej lehote“.

2. Ústavný súd SR prikazuje, aby okresný súd v Prešove vo veci č. k. 15 C/39/2007 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Ústavný súd priznáva sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 30.000,- Sk za porušenie práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a porušenia práva podľa čl. 6 Dohovoru.

4. Ústavný súd SR priznáva sťažovateľke náhradu trov konania pozostávajúcich z 2 úkonov právneho zastúpenia (príprava a prevzatie zastúpenia, napísanie sťažnosti). Keďže predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/6 výpočtového základu 3.176,- Sk (§ 11 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) – t. j. $3.176 \times 2 = 6.352,-$ Sk.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a v ktorých sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania [porovnaj § 120 ods. 1 a 4 Občianskeho súdneho poriadku (napr. IV. ÚS 147/04)].

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami a po zistení priebehu a aktuálneho stavu označeného konania vedeného okresným súdom dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená.

Konanie na prvostupňovom súde začalo podaním návrhu na rozvod manželstva doručeným okresnému súdu 10. marca 2007.

Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd urobil od podania návrhu na začatie konania vo veci tieto úkony:

- 28. marca 2007 doručil žalobu právnemu zástupcovi na vyjadrenie,
- 29. mája 2007 reklamoval doručenie zásielky odporcovi,
- 10. septembra 2007 vyzval právnu zástupkyňu, aby mu oznámila posledné spoločné bydlisko manželov,
- 22. októbra 2007 opätovne žiadal právnu zástupkyňu splniť výzvu z 10. septembra 2007,
- 17. decembra 2007 predseda okresného súdu pridelil vec novej zákonnej sudkyňi vzhľadom na dlhodobú práceneschopnosť sudkyne, ktorej bola vec pôvodne pridelená,
- 10. apríla 2008 vydala sudkyňa pokyn na nariadenie pojednávania vo veci na 23. máj 2008.

Zohľadňujúc uvedené procesné úkony a obdobie, ktoré uplynulo od podania návrhu na začatie konania, ústavný súd dospel k záveru, že doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní nenaznačuje, že by ho bolo možné hodnotiť ako porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. porušenie práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na to ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

Ústavný súd nad rámec odôvodnenia uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe všeobecného súdu dochádzalo k priet'ahom v konaní, s'ťažovateľke nič nebráni v tom, aby opätovne podala s'ťažnosť na porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. mája 2008